

Dnešní neděli jsme vstoupili do první části liturgického roku – do Adventu. Latinsky adventus znamená příchod. Je to období radostného očekávání příchodu Spasitele, období zklidnění, duchovní přípravy na Vánoce. Advent je doba postní, ve sboru to poznáváme i podle tradiční fialové barvy ubrusu a svíček.

Lidé si dříve i dnes v tomto čase zdobí svá obydlí a podle svých možností připravují nejen dobré, voňavé, ale i pro oči krásné kousky cukroví a pochoutky na oslavu narození Ježíše Krista. A tak můžeme říci, že je to i doba hravá, tvořivá. Pojdme si také my chvilku hrát. Slovo Advent je utvořeno z šesti písmen. Napadá nás na každé písmeno tohoto slova slovo jiné, které má vztah k vánočním svátkům?

A – Adam: Ano, ten Adam, o kterém se píše hned na začátku Bible. My víme, že Adam nebyl jen jeden. Adam znamená - lidé, lidstvo. Tak pro všechny lidi, kteří o to stojí a mají otevřené srdce, se blíží čas, kdy budeme moci duchovně prožít úžasnou událost příchodu Boha na náš svět v podobě dítěte.

Samotný biblický příběh o Adamovi je velmi inspirativní. Nejen pro malíře. Adam, ten, který si vzal od Evy jablko a zakousl se do něj. Had si přitom spokojeně mnul ruce a ďábelsky se smál. Jsou to pěkní spiklenci – Adam, Eva a had. Mohou nám připomínat děti, které se před Vánocemi schovají ve spižárně a potají ujidají z krabic pečlivě uložené cukroví. Jsou po večeři. Jídla bylo dost. Ale to voňavé cukroví je tak lákavé. Je to takové pokušení, že mu nejde odolat. Děti si spiklenecky šeptají, potichu se s plnými pusami chichotají a přitom se chvějí obavou, jestli je při tom objeví rodiče. A objeví. Samozřejmě.

Odolat pokušení není samozřejmé. A není to vždy tak romantické, jako zalézt v komoře ke krabicím perníčků a lineckého. Pokušení nás dospělých někdy krade čas, pozornost, peníze, soustředění, klidné svědomí, upřímné vztahy...

Pokušení je mnoho a nejlépe se jim odolává půstem. Nemusí jít vůbec o půst od jídla. Jde o to odpustit si to, čeho je přemíra. Půst uvolňuje pozornost pro věci, které jinak běžně pomíjíme. V půstu se člověk učí těšit na dny sváteční, raduje se z darů, které od Boha dostává.

D – důvěra: Bůh nás miluje, třeba že mu mnohdy nedokážeme plně důvěřovat. A co je úžasné – On důvěřuje nám. I když my někdy nevěříme ani sami sobě, máme různé pochybnosti; Bůh do našich obav říká : „Neboj se, vždyť já jsem s tebou... já jsem tvůj Bůh. Držím tě za pravici a pravím ti: Neboj se, já jsem tvá pomoc.“ /Iz 41, 10.13/

V – vděčnost: Když se dobrovolně v něčem omezíme, poznáme cenu toho, co jsme si odepřeli. Když přestaneme úplně solit, zjistíme, jak je sůl důležitá. Případně poznáme cenu toho, co jsme objevili na místě toho, co jsme si odepřeli. Když zvedneme hlavu od neustálé práce (televize, internetu), třeba zjistíme, že na nás někdo mluví... Stojí za to uvědomit si, za co všechno můžeme být vděční.

E – Efrata: Starodávné jméno Betléma, kde se narodil Ježíš. Znamená úrodnost, plodnost. Staří Izraelci přejmenovali Efratu na Betlém (dům chleba) nedlouho po zabrání země. Prorok Micheáš předpovídá městečku významnou budoucnost slovy, která jsme slyšeli v našem prvním čtení.

N – noc: Velké věci se často dějí v noci. Spisovatelé, skladatelé, malíři, vědci to znají. Objevné myšlenky, nápady, inspirace často přicházejí v nočních hodinách, kdy je ticho, klid, většina lidí spí. Izraelští rybáři loví ryby v noci. V tu dobu byl lov nejúspěšnější. I děti se mnohdy rodí v noci či nad ránem. Také Ježíš se podle tradice narodil v noci. V noci se pastýři dozvídají o tak úžasné události. Advent a Vánoce – doba veskrze radostná však v sobě nese už zárodek noci jiné, hořké a zcela zásadní – noci, kdy se Ježíš loučí se svými učedníky a prožívá svůj osobní zápas před ukřižováním a především noci Velké, která ústí v radostné Ježíšovo vzkříšení.

T – Theú Hyjós, Sótér – Boží Syn, Spasitel: Pán Bůh neváže svou lásku na naše pochopení, nečeká se svým darem, až budeme znát jeho cenu. Vkládá svého Syna do našich nepřipravených rukou. Dává nám Spasitele dřív, než jsme dorostli opravdové vděčnosti za jeho štědrost. Blíží se Vánoce. Připravme svá srdce. Ten, který se před více než dvěma tisíci lety narodil do našeho světa, je Boží Syn a Pán – poslední autorita nad člověkem, Spasitel hříšníků. Amen.

/Slovo na první neděli adventní 27. listopadu 2022 Dana Kalivodová/